

2 αθ. Μεσ. Βιβλ. τ. 3 σ. 341-42 Μοράχας δ
(μοραχός) 18 κ'

" 1782. Μοραχά, Μοραχά ἡ αὐτὴ Μοραχίου, αὐτ.
ζόν 9 κ',

[ἐν ἀναστροφῇ αὐτοῦ ἡ Σεπτιὰ Μαυραίου]

γ. κ. Διανόσις (Ουβόζαϊνις) 18 κ'